

Autism och telepatisk kommunikation

Den uppmärksammade, topplistade och kritiserade podcasten The Telepathy Tapes handlar om telepati och "speciella förmågor" bland icke-talande personer med autism. I podcasten delas många gripande berättelser och forskning inom området. Individer som länge har blivit missförstådda och underskattade får genom podcasten göra sina röster hörda, inte bara avseende sina telepatiska och andra "speciella förmågor", utan om vilka förändringar de vill se i samhället.

Text Katarina Johansson **Bild** Andrea Danti (shutterstock.com)

Podcasten The Telepathy Tapes handlar om telepati och andra "speciella förmågor" bland icke-talande barn och unga vuxna med autism. Podcasten började sändas 2024 och har fått stor uppmärksamhet, men den har också blivit starkt kritiserad eftersom den utmanar konventionell etablerad mainstreamvetenskap. I The Telepathy Tapes intervjuas föräldrar, lärare och förespråkare för stavningsbaserade metoder genom vilka de icke-talande personerna också får göra sina röster hörda. Berättelser varvas med studier inom området och intervjuer med flera forskare inom parapsykologi.

PERSONEN BAKOM The Telepathy Tapes är Ky Dickens, amerikansk dokumentärfilmare och regissör. I sina dokumentärfilmer har Ky Dickens tagit upp teman som kan vara "laddade" i samhället, bland annat inom sjukvård och omsorg och beträffande mänskliga rättigheter.

När hon hörde talas om de icke-talande autistiska barnens telepatiska förmågor häpnades hon och ville undersöka det mer, vilket resulterade i podcasten The Telepathy Tapes. Ky Dickens ville göra något åt att föräldrar och lärare som har bevittnat dessa förmågor inte har blivit trodda - om de vågat berätta om det - och lyfta fram röster från personer som länge har blivit missförstådda och underskattade. I podcasten medverkar framför allt familjer, lärare och forskare som är bosatta i USA, men det finns även avsnitt med personer från bland annat Mexiko, Storbritannien och Australien.

THE TELEPATHY TAPES tar oss med på en resa som kan öka förståelsen för och förändra synen på vad som är möjligt för icke-talande personer med autism. Här följer några exempel från podcasten.

John Paul, 16 år från Atlanta, delar med sig av sina upplevelser av att ha en djup telepatisk förbindelse med sina vänner och sin flickvän. Han beskriver hur hans förmågor har förändrat hans liv och gett honom en känsla av samhörighet och förståelse: "Det känns som om vi kan prata utan att säga ett ord." John Paul dör tragiskt i en olycka i familjens jacuzzi som han älskade att bada i. Flera av hans vänner beskriver i podcasten att de hade föräning om vad som skulle hända eller att de fått meddelande från honom efter olyckan. Både hans vänner och familjen känner hans fortsatta närvaro.

Mia, en mexikansk flicka, berättar att hon under kontrollerade förhållanden i experi-

ment (se ruta) kan läsa sin mammas tankar: "Jag kan känna vad mamma tänker, även om hon inte säger något."

Nick, en ung man från Wisconsin, uttrycker en önskan om att bli accepterad och förstådd för den man är: "Vi vill bli sedda och hörda med kärlek för att kunna dela våra gåvor med er."

Trevor, en annan ung man från Nevada, betonar vikten av att samhället ser bortom de fysiska begränsningarna och erkänner den inneboende potentialen hos icke-talande individer. "Vi är inte trasiga. Vi är ljusarbetare. Vi vill att världen ska se oss i ett annat ljus. Vi är intelligenta människor med anmärkningsvärda andliga gåvor."

"Vi vill bli sedda och hörda med kärlek för att kunna dela våra gåvor med er."

DESSA CITAT BELYSER en stark önskan om att bli erkänd som kompetent och värdefull och en vilja att bidra till samhället på sina egna villkor. Det framkommer också en kritik mot nuvarande system och förhållningssätt som ofta negligerar eller missförstår icke-talande personer. De uppmanar till förändring, där inkludering, respekt och förståelse står i centrum.

VI FÅR ÄVEN ta del av föräldrars berättelser. Här följer några exempel.

Mary är mamma till två icke-talande autistiska pojkar. Hon berättar om vardagens utmaningar, utmattning, social isolering och kampen för att få adekvat stöd. Trots dessa svårigheter har hon hopp. Mary ser den telepatiska förmågan som en möjlighet att förstå sina barns inre värld: "Det är som om vi har fått en nyckel till deras tankar och känslor."

Lisa, mamma till en autistisk pojke, berättar att hennes son genomgår tester som påstås bevisa hans telepatiska förmågor. Hon uttrycker både förvåning och oro över dessa påståenden, men ser det också som ett sätt att bättre förstå sin sons behov och förmågor: "Det känns som att vi har fått en glimt av något större."

I PODCASTEN

intervjuas även lärare som arbetar med icke-talande autistiska barn. De beskriver hur de kommunicerar telepatiskt med barnen och att de kan få "deras ord i sitt sinne". Barnen kommunicerar inte bara med lärare och varandra i klassrummet utan det visar sig att de även gör det på fritiden på "The Hill". "The Hill" är ett slags telepatiskt mötesrum, en plats där barnen träffas över avstånd utan verbal kommunikation. Ibland kan det enligt berättelserna vara över tusen personer på "The Hill" från olika delar av världen. Det är med andra ord på "The Hill" som de icke-talande autistiska barnen och unga vuxna "hänger", umgås, delar tankar och idéer och lär av varandra. De har precis som andra människor ett stort behov att känna gemenskap och samhörighet.

ATT ICKE-TALANDE personer med autism framför allt kommunicerar telepatiskt beror enligt förespråkare på att det tar otroligt mycket kraft för dem att kommunicera genom stavningsbaserade metoder som "spelling boards", stavningsplattor eller bokstavstavlur. Dessa är verktyg som hjälper icke-talande personer att uttrycka ord, meningar eller tankar genom att peka på bokstäver med fingret och en pekpinne, ögonstyrning eller signalera på något annat sätt.

Om en förälder eller lärare exempelvis frågar om hen vill att de läser en bok kan barnet säga "ja" genom att indikera på bokstaven J följt av A. Ibland hjälper en person, eller en så kallad facilitator, till med att hålla plattan, guida handen eller ge subtila stöd. Här menar kritiker att facilitatorn, medvetet eller omedvetet, kan påverka och styra resultatet. Flera avsnitt belyser hur både lärare och föräldrar inte har blivit trodda, framför allt med hänvisning till detta.

I THE TELEPATHY TAPES får vi därför följa mer eller mindre kontrollerade experiment (se ruta). Vanligtvis utförs kontrollerade experiment i kliniska laboratorier i vilka man kan kontrollera "störande" faktorer som kan påverka resultaten men eftersom detta kan innebära stor stress för de autistiska barnen görs experiment och fältstudier i barnens invanda miljö, framför allt i hemmen.

Här har forskaren och neuropsykiatern *Diane Hennacy Powell* en huvudroll. Diane Hennacy Powell har bland annat haft en posi-

Kontrollerade experiment

Ett kontrollerat experiment är ett experiment där forskare försöker isolera och mäta effekten av en specifik faktor genom att kontrollera andra möjliga "störande" faktorer som kan påverka resultaten. Det är därför som experimentet utförs i laboratorium. Syftet är att med större säkerhet kunna påstå att det som observerats beror på det man vill testa och inte på slumpen eller andra "störande" faktorer.

För att i ett experiment testa om en icke-talande person (försökspersonen) kommunicerar självständigt via en stavningsplatta kan ett kontrollerat experiment se ut så här:

- 1. Försökspersonen sitter framför stavningsplattan.
- 2. En facilitator är närvarande men ser inte vilken bild eller vilket ord som ska kommuniceras.
- 3. Försökspersonen får en bild eller ett ord som hen ska indikera.
- 4. Experimentledaren mäter korrektheten i försökspersonens val.

Experimentet upprepas flera gånger med slumpmässigt valda bilder eller ord och resultaten dokumenteras. Om försökspersonens svar är betydligt högre än slumpen tolkas kommunikationen som troligen självständig. Är experimentet dubbelblint vet varken försökspersonen, den som assisterar eller observerar det "rätta svaret". Detta för att förhindra medveten eller omedveten påverkan från facilitator eller experimentledare.

"Vi är inte trasiga. Vi är ljusarbetare. Vi vill att världen ska se oss i ett annat ljus. Vi är intelligenta människor med anmärkningsvärda andliga gåvor."

tion vid Harvard University men har blivit ifrågasatt och hårt kritiserad för hennes intresse för parapsykologi. Hennes forskningsområden är bland annat telepati och ESP (extrasensorisk perception), framför allt relaterat till personer med autism och savantsyndrom.

Med savantsyndrom menas att personer med autism eller intellektuell funktionsnedsättning har mycket ovanliga eller extrema förmågor inom ett specifikt smalt område utan den träning som vanligtvis krävs. Personer med savantsyndrom kan med andra ord ha begränsningar i vardagslivet och i sociala sammanhang men vara exceptionellt bra på exempelvis huvudräkning eller spela ett komplext musikstycke efter att bara ha hört det en enda gång.

Uppskattningsvis har en av tio autistiska personer någon form av savantdrag men det är bara ett fåtal som är extremt exceptionella. Diane Hennacy Powell är författare till boken "The ESP Enigma - The Scientific Case for Psychic Phenomena" (Walker 2008). I sin forskning försöker hon förena neurovetenskap, parapsykologi och fysik i en modell i vilken medvetande och hjärnaktiviteter inte bara ska förstås i materialistiska termer.

ANDRA FORSKARE SOM intervjuas i podcasten är bland annat *Rupert Sheldrake*. Han är forskare inom parapsykologi, inte minst känd för sina studier om telepati och icke-lokal kommunikation bland både människor och djur (framför allt hundar). Som förklaring till telepatisk kommunikation föreslår Rupert Sheldrake så kallade morfiska fält (morphic fields) som enligt teorin bär minnen, vanor och mönster för organismer och system.

Han menar att dessa osynliga fält skulle kunna förklara varför vi till exempel kan tänka på en person som strax därefter ringer eller känna att något har hänt ett barn eller en kär vän som befinner sig på en annan fysisk plats var som helst i världen. Händelser som dessa inträffar framför allt mellan personer och djur som har starka sociala band.

DEAN RADIN, en bland de främsta forskarna inom parapsykologi och medvetandeforskning vid IONS, Institute of Noetic Sciences, intervjuas exempelvis också. Dean Radin bidrar med argument som talar för att statistiska analyser och studier inom parapsykologi är trovärdiga och att medvetande är mer grundläggande än materien (se även artikeln Synkronicitet - tecken på ett lekfullt universum? i Free nr 5 2025).

ATT THE TELEPATHY TAPES utmanar konventionell etablerad vetenskap och lyfter fram förmågor bland icke-talande personer med autism som inte har ansetts vara möjliga har gjort podcasten har utsatts för hård kritik. Podcasten har även ifrågasatts för att många påståenden bygger på så kallade anekdoter snarare än publicerade fackgranskade (peer-reviewed) studier.

Anekdoter, det vill säga korta berättelser om enskilda händelser eller personliga upplevelser som inte är systematiskt undersökta eller vetenskapligt verifierade, väger i det här fallet inte tungt. För att vara trovärdigt inom naturvetenskaplig forskning ska det vara kontrollerade, randomiserade och dubbelblinda studier som kan replikeras och ge samma resultat.

Inom etablissemangen finns det heller ingen accepterad vetenskaplig teori som kan förklara telepati. Det verkar dock finnas en större öppenhet än tidigare och tecken på att det kan pågå genomgripande förändringar, ett så kallat paradigmskifte, om hur medvetande ska förstås inom vetenskapen. The Telepathy Tapes har framför allt bidragit till ett större intresse och finansiering som gör att mer forskning inom området kan bedrivas. 🎧

Plus mer

Podcasten The Telepathy Tapes:
www.thetelepathytapes.com
www.dr DianeHennacy.com